

Συγκέντρωση απογεύματος Κυριακής
3 Απριλίου 2011

Μία σημαία στα έθνη
Από τον Πρεσβύτερο Τζέφρυ Χόλαντ
Της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων

Έχω συγκινηθεί τόσο από κάθε νότα της μουσικής που τραγουδήθηκε και κάθε λέξη που ελέχθη, ώστε προσεύχομαι να είμαι εις θέσιν να μιλήσω.

Προτού φύγει από τη Ναβού τον χειμώνα του 1846, ο Πρόεδρος Μπρίγκαμ Γιανγκ είχε ένα όνειρο στο οποίο είδε έναν άγγελο να ίσταται σε έναν λόφο σε σχήμα κώνου, κάπου στη Δύση, δείχνοντας προς μία κοιλάδα από κάτω. Όταν εισήλθε στην Κοιλάδα της Σωλτ Λέηκ, κάπου 18 μήνες αργότερα, είδε επάνω από την τοποθεσία όπου τώρα είμαστε συγκεντρωμένοι, τον ίδιο λόφο που είχε δει σε όραμα.

Όπως έχει ειπωθεί συχνά από αυτόν τον άμβωνα, ο αδελφός Μπρίγκαμ οδήγησε μερικούς ηγέτες στην κορυφή του λόφου αυτού και τον ανεκήρυξε Κορυφή της σημαίας, ένα όνομα γεμάτο θρησκευτική σημασία για τους σύγχρονους αυτούς Ισραηλίτες. Δυόμισι χιλιάδες χρόνια νωρίτερα ο προφήτης Ησαΐας είχε διακηρύξει ότι κατά τις τελευταίες ημέρες «το βουνό του οίκου του Κυρίου θα στηριχθεί επάνω στην κορυφή των βουνών» και εκεί «θα υψώσει μια σημαία στα έθνη»¹.

Βλέποντας τη στιγμή τους στην ιστορία ως μερική εκπλήρωση εκείνης της προφητείας, οι αδελφοί ήθελαν να πετάξουν ένα λάβαρο, ώστε να κάνουν την ιδέα του «σημαία για τα έθνη» κυριολεξία. Ο Πρεσβύτερος Χίμπερ Κίμπαλ έβγαλε από την τσέπη του ένα κίτρινο μαντήλι. Ο αδελφός Μπρίγκαμ το έδεσε σε μία κινητή βέργα που μετέφερε ο Πρεσβύτερος Γουίλαρντ Ρίτσαρντς και κατόπιν φύτεψε την αυτοσχέδια σημαία, διακηρύσσοντας την κοιλάδα της Μεγάλης Σωλτ Λέηκ και τα όρη που την περιβάλλουν ως το προφητευθέν μέρος από το οποίο ο λόγος του Κυρίου θα έβγαινε κατά τις τελευταίες ημέρες.

Αδελφοί και αδελφές, αυτή η γενική συνέλευση και οι άλλες γενικές συνελεύσεις αποτελούν τη συνέχεια αυτής της πρώτης διακήρυξης προς τον κόσμο. Καταθέτω μαρτυρία ότι οι συγκεντρώσεις των περασμένων δύο ημερών αποτελούν μέχρι τούδε αποδεικτικά στοιχεία ότι, όπως λέγει ο ύμνος μας, «Κοιτάξτε, η σημαία της Σιών ξεδιπλώνεται»². Δεν είναι συμπτωματικό που η έκδοση στα Αγγλικά των μηνυμάτων μας της γενικής συνελεύσεως είναι σε ένα περιοδικό απλώς με τον τίτλο, *Ensign [η σημαία]*.

Καθώς κλείνει η συνέλευσή μας, σας ζητώ να σκεφθείτε τις ημέρες μπροστά σας, όχι μόνον περί των μηνυμάτων που έχετε ακούσει, αλλά επίσης περί του μοναδικού φαινομένου που είναι η ίδια η γενική συνέλευση -- αυτό που εμείς ως Άγιοι των Τελευταίων Ημερών πιστεύουμε ότι είναι τέτοιες συνελεύσεις και τι προσκαλούμε τον κόσμο να ακούσει και να παρατηρήσει όσον αφορά σε αυτές. Καταθέτουμε σε κάθε έθνος, φυλή, γλώσσα και λαό ότι ο Θεός όχι μόνον ζει, αλλά επίσης μιλά, ότι για την εποχή μας και στις ημέρες μας οι συμβουλές που έχετε ακούσει, είναι, υπό την καθοδήγησιν του Αγίου Πνεύματος «το θέλημα του Κυρίου... ο λόγος του Κυρίου... η φωνή του Κυρίου, και η δύναμη του Θεού προς σωτηρία»³.

Ίσως ήδη γνωρίζετε (αλλά αν δεν το γνωρίζετε, θα πρέπει) ότι με σπάνια εξαίρεση σε κανέναν άνδρα και καμία γυναίκα που μιλά εδώ δεν καθορίζεται ένα θέμα. Καθείς πρέπει να νηστέψει και να προσευχηθεί, να μελετήσει και να επιζητήσει, να αρχίσει και να σταματήσει και να αρχίσει πάλι, έως ότου είναι πεπεισμένος ότι για τη συνέλευση αυτή, τώρα, είναι δικό του το θέμα που θέλει ο Θεός ο ομιλητής να παρουσιάσει ασχέτως προσωπικών επιθυμιών ή ατομικών προτιμήσεων. Κάθε άνδρας και γυναίκα που έχετε ακούσει κατά τις περασμένες 10 ώρες της γενικής συνελεύσεως έχει προσπαθήσει να είναι πιστός ή πιστή σε αυτήν την προτροπή. Καθείς έχει κλάψει, ανησυχήσει και ενθέρμως επιζητήσει την καθοδήγησιν του Κυρίου, για να καθοδηγεί τις σκέψεις και την έκφρασή του. Και όπως ο Μπρίγκαμ Γιανγκ είδε έναν άγγελο να ίσταται επάνω από αυτό το μέρος, τοιουτοτρόπως βλέπω και εγώ τους αγγέλους να ίστανται σε αυτό. Οι αδελφοί και οι αδελφές μου ανάμεσα στους γενικούς κατέχοντας υπεύθυνη θέση της Εκκλησίας δεν θα νιώθουν άνετα με αυτήν την περιγραφή, αλλά έτσι τους βλέπω εγώ -- θνητοί αγγελιαφόροι με αγγελικά μηνύματα, άνδρες και γυναίκες που έχουν όλες τις σωματικές, οικονομικές και οικογενειακές δυσκολίες που έχω εγώ και εσείς, αλλά οι οποίοι με πίστη έχουν αφιερώσει τη ζωή τους στην κλήση που έχουν λάβει και στο καθήκον να κηρύττουν τον λόγο του Θεού, όχι τον δικό τους.

Συλλογισθείτε την ποικιλία των μηνυμάτων που ακούτε -- ολοένα πιο θαυμαστά με κανέναν συντονισμό παρά εκείνον της κατευθύνσεως των ουρανών. Φυσικά, τα μηνύματα που ακούτε είναι ποικίλα. Το μέγιστο τμήμα του εκκλησιασμάτος μας, θεατό ή αθέατο, αποτελείται από μέλη της Εκκλησίας. Εντούτοις, με θαυμαστές νέες μεθόδους επικοινωνίας, ακόμη μεγαλύτερα ποσοστά του ακροατηρίου των συνελεύσεών μας δεν είναι μέλη της Εκκλησίας - - ακόμη. Επομένως, πρέπει να μιλούμε προς αυτούς που μας γνωρίζουν πολύ καλά και προς αυτούς που ουδόλως μας γνωρίζουν. Λαμβάνοντας υπ' όψιν μόνον αυτούς στην Εκκλησία, πρέπει να μιλούμε στα παιδιά, στους νέους και τους νέους ενηλίκους, τους μεσήλικους και τους γηραιούς. Πρέπει να μιλούμε σε οικογένειες και γονείς και παιδιά στο σπιτικό, όπως

μιλούμε σε όσους δεν είναι νυμφευμένοι, χωρίς παιδιά και ίσως πολύ μακριά από το σπιτικό. Στη ροή της γενικής συνελεύσεως πάντοτε τονίζουμε τις αιώνιες αλήθειες της πίστεως, της ελπίδος, της χριστιανικής αγάπης⁴ και του γεγονότος ότι σταυρώθηκε ο Χριστός⁵, όπως κάνουμε λόγο με ειλικρίνεια περί πολύ συγκεκριμένων ηθικών ζητημάτων του σήμερα. Έχουμε προσταχθεί στις γραφές να «μη λέ[μ]ε τίποτα άλλο προς αυτήν τη γενεά παρά μόνο μετάνοια»⁶, ενώ ταυτοχρόνως πρέπει να «ευαγγ[ελιζόμαστε] στους φτωχούς [και] να γιατρέ[ουμε] τους συντετριμμένους στην καρδιά». Όποια μορφή και αν παίρνουν, αυτά τα μηνύματα της συνελεύσεως «κηρύ[ττουν] ελευθερία στους αιχμαλώτους»⁷ και διακηρύσσουν «ανεξιχνίαστο πλούτο του Χριστού»⁸. Στην ευρεία ποικιλία των ομιλιών που δίδονται, υπάρχει η υπόθεση ότι θα υπάρξει κάτι για όλους. Από την σκοπιά αυτή, υποθέτω ότι ο Πρόεδρος Χάρολντ Λη το έθεσε με τον καλύτερο τρόπο πριν από χρόνια, όταν είπε ότι το ευαγγέλιο πρέπει να «παρηγορεί τους βασανισμένους και να βασανίζει τους [ευκατάστατους]»⁹.

Πάντοτε θέλουμε η διδασκαλία μας στη γενική συνέλευση να είναι τόσο γενναιόδωρη και ευπρόσδεκτη όπως δίδαξε αρχικώς ο Χριστός, ενθουμούμενοι όταν διδάσκουμε την πειθαρχία που πάντοτε εμπεριέχεται στα μηνύματά Του. Στην πιο διάσημη ομιλία που εδόθη ποτέ, ο Ιησούς άρχισε, προφέροντας με τρόπο υπέροχο ευγενείς ευλογίες που καθένας εξ ημών θέλει να διεκδικήσει -- ευλογίες υπεσχημένες στους πτωχούς τω πνεύματι, στους καθαρούς στην καρδιά, στους ειρηνοποιούς και τους πράους¹⁰. Πόσο ανυψωτικοί πνευματικώς είναι αυτοί οι μακαρισμοί και πόσο καταπραΰνουν την ψυχή. Είναι αληθινοί. Όμως, στην ίδια ομιλία ο Σωτήρας συνέχισε, δείχνοντας πόσο στενή όλο και περισσότερο θα χρειαζόταν να είναι η οδός του ειρηνοποιού και του καθαρού στην καρδιά. «Ακούσατε ότι ειπώθηκε στους αρχαίους: Μη φονεύσεις», παρατήρησε. «Εγώ, όμως, σας λέω ότι, καθένας που οργίζεται αναίτια ενάντια στον αδελφό του... θα είναι ένοχος στην κρίση»¹¹.

Και ομοίως:

«Ακούσατε ότι ειπώθηκε στους αρχαίους: Μη μοιχεύσεις:

»Εγώ, όμως, σας λέω, ότι καθένας που κοιτάζει μια γυναίκα για να την επιθυμήσει, διέπραξε ήδη μοιχεία μέσα στην καρδιά του»¹².

Προφανώς, καθώς ανεβαίνει το μονοπάτι της ιδιότητος του μαθητού, η διαδρομή γίνεται ολοένα και πιο στενή έως ότου αντιμετωπίσουμε την υπέρτατη απαίτηση που προκαλεί δέος και για την οποία μόλις μίλησε ο Πρεσβύτερος Κριστόφερσον: «Να είστε, λοιπόν, εσείς τέλειοι, όπως ο Πατέρας σας, που είναι στους ουρανοί, είναι τέλειος»¹³. Το να είμαστε μαθητές ήταν ευκολότερο, όταν μάθαμε για πρώτη φορά περί ευαγγελίου, αλλά το να

είμαστε μαθητές γίνεται πιο απαιτητικό, όταν φθάνουμε στο υψηλότερο επίπεδο αληθινής ιδιότητας του μαθητού. Ευκρινώς όποιος νομίζει ότι ο Ιησούς δίδαξε στους ανθρώπους ότι δεν είναι υπόλογοι για τις αμαρτίες τους, δεν έχει διαβάσει τις γραφές με αρκετή προσοχή. Όχι, σχετικώς με την ιδιότητά μας του μαθητού, η Εκκλησία δεν είναι σαν ένα εστιατόριο όπου μπορούμε να παραγγείλουμε ό,τι θέλουμε. Μία ημέρα *κάθε* γόνατο θα κάμψει και *κάθε* γλώσσα θα ομολογήσει ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός και ότι η σωτηρία μπορεί να έλθει με τον τρόπο *Του*14.

Μολονότι θέλουμε να κηρύξουμε καταλλήλως τόσο τις αυστηρές όσο και τις ανακουφιστικές αλήθειες του ευαγγελίου στα μηνύματα της γενικής συνέλευσής μας, σας διαβεβαιώ ότι όταν μιλούμε για δύσκολα θέματα, καταλαβαίνουμε ότι δεν παρακολουθούν όλοι πορνογραφία ή αποφεύγουν τον γάμο ή έχουν παράνομες σεξουαλικές σχέσεις. Γνωρίζουμε ότι δεν παραβιάζουν όλοι την Ημέρα του Κυρίου ούτε δίδουν ψευδομαρτυρία ούτε κακοποιούν τη σύζυγό τους. Γνωρίζουμε ότι οι περισσότεροι στο ακροατήριό μας *δεν* είναι ένοχοι τέτοιων πραγμάτων, αλλά έχουμε την ιερά υποχρέωση να εκδίδουμε προειδοποιητικές κλήσεις σε όσους είναι -- όπου και αν είναι στον κόσμο. Επομένως, αν προσπαθείτε να κάνετε το καλύτερο που μπορείτε --αν, επί παραδείγματι, προσπαθείτε να έχετε οικογενειακή βραδιά παρά το χάος που ενίοτε βασιλεύει σε ένα σπίτι γεμάτο μικρά παιδιά που προκαλούν το χάος-- τότε, όταν αυτό το θέμα αναφέρεται σε μία ομιλία, πείτε στον εαυτόν σας ότι τα πάτε καλά με αυτό το θέμα και αναζητήστε μία άλλη ομιλία που συζητεί ένα θέμα στο οποίο χρειάζεσθε βελτίωση. Αν διδάσκουμε με το Πνεύμα και εσείς ενωτίζεσθε με το Πνεύμα, κάποιος από εμάς θα αναφέρει κάτι σχετικό με τις συνθήκες σας, που θα είναι σαν να σας στέλνει μία προσωπική προφητική επιστολή.

Αδελφοί και αδελφές, στη γενική συνέλευση προσφέρουμε τη μαρτυρία μας σε συνδυασμό με άλλες μαρτυρίες που θα έλθουν, διότι με τον έναν ή τον άλλον τρόπο ο Θεός *θα κάνει* να ακουσθεί η φωνή Του.

«Σας αποστέλλω να δώσετε μαρτυρία και να προειδοποιήσετε το λαό», έχει πει ο Κύριος στους προφήτες Του15.

«[Και] μετά από τη μαρτυρία σας έρχεται η μαρτυρία των σεισμών της γης... των βροντών... των κεραυνών, και... των καταιγίδων και της φωνής των κυμάτων της θάλασσας που ξεχύνονται πέρα από τα όριά τους...

»Και άγγελοι θα... [αναφωνούν] με δυνατή φωνή, σαλπίζοντας τη σάλπιγγα του Θεού»16.

Αυτοί οι θνητοί άγγελοι που έρχονται σε αυτόν τον άμβωνα έχουν, ο καθένας με τον δικό του τρόπο «σαλπίζει τη σάλπιγγα του Θεού». Κάθε ομιλία που έχει δοθεί είναι πάντοτε, εξ ορισμού, και μαρτυρία για την αγάπη και προειδοποίηση, όπως δηλαδή η ίδια η φύση θα καταθέσει με αγάπη και προειδοποίηση κατά τις τελευταίες ημέρες.

Εντός ολίγου, ο Πρόεδρος Τόμας Μόνσον θα έλθει στον άμβωνα, για να κλείσει αυτήν τη συνέλευση. Επιτρέψατέ μου να πω κάτι προσωπικό για τον αγαπημένο αυτόν άνδρα, τον ανώτερο Αποστόλο και τον προφήτη για την εποχή στην οποία ζούμε τώρα. Λαμβάνοντας υπ' όψιν τις ευθύνες στις οποίες έχω αναφερθεί, και όλα όσα ακούσατε σε αυτήν τη συνέλευση, είναι προφανές ότι η ζωή των προφητών δεν είναι εύκολη και η ζωή του Προέδρου Μόνσον δεν είναι εύκολη. Αναφέρθηκε συγκεκριμένα σε αυτήν την τελευταία νύχτα της συγκεντρώσεως ιεροσύνης. Κληθείς στην ιδιότητα του αποστόλου σε ηλικία 36 ετών, τα παιδιά του ήσαν 12, 9 και 4 ετών αντιστοίχως. Η αδελφή Μόνσον και τα παιδιά αυτά έχουν δώσει τον σύζυγο και πατέρα τους στην Εκκλησία και τα καθήκοντά της για παραπάνω από 50 χρόνια. Έχουν υπομείνει ασθένειες και απαιτήσεις, τα τραντάγματα και τους μάλωπες της θνητότητας που αντιμετωπίζουν όλοι, ορισμένα εκ των οποίων αναμφιβόλως ευρίσκονται μπροστά τους. Όμως, ο Πρόεδρος Μόνσον παραμένει πάντοτε πρόσχαρος μέσα σε όλα αυτά. Τίποτε δεν τον καταβάλλει. Έχει αξιοσημείωτη πίστη και σπάνιο ηθικό σθένος.

Πρόεδρε, εκ μέρους ολόκληρου αυτού του εκκλησιάσματος, θεατού και αθέατου, λέω ότι σε αγαπούμε και σε τιμούμε. Η αφοσίωσή σου αποτελεί παράδειγμα προς όλους εμάς. Σε ευχαριστούμε για την ηγεσία σου. Δεκατέσσερις άλλοι που έχουν την αποστολική θέση, συν άλλους σε αυτό το βήμα, όσοι κάθονται στο εκκλησίασμα ενώπιόν μας και πλήθος συγκεντρωμένων σε όλον τον κόσμο σε αγαπούν, σε υποστηρίζουν και ίστανται μαζί σου σε αυτό το έργο. Θα ελαφρύνουμε το φορτίο σου με οποιοδήποτε τρόπο μπορούμε. Είσαι ένας εξ αυτών των αγγελικών αγγελιαφόρων κληθείς πριν από τη θεμελίωση του κόσμου να ανεμίξεις τη σημαία του ευαγγελίου του Ιησού Χριστού σε όλον τον κόσμο. Το κάνεις αυτό τόσο θαυμαστά. Για το ευαγγέλιο αυτό που διακηρύσσεται, τη σωτηρία που παρέχει και Εκείνον που την παρέχει, καταθέτω μαρτυρία στο μεγάλο και ένδοξο όνομα του Κυρίου Ιησού Χριστού, αμήν.

Σημειώσεις

1. Ησαΐας 2:2, 11:12.
2. “The Morning Breaks.”, *Hymns*, αρ. 1,
3. Διδαχή και Διαθήκες 68:4.
4. Βλέπε Προς Κορινθίους Α΄ 13:13.

5. Βλέπε Προς Κορινθίους Α' 1:23.
6. Διδαχή και Διαθήκες 6:9, 11:9.
7. Ησαΐας 61:1.
8. Προς Εφεσίους 3:8.
9. Βλέπε Χάρολντ Λη, στο "The Message", *New Era*, Ιαν. 1971, 6.
10. Βλέπε Κατά Ματθαίον 5:3-12.
11. Κατά Ματθαίον 5:21-22. Βλέπε, επίσης, Νεφί Γ' 12:22.
12. Κατά Ματθαίον 5:27-28.
13. Κατά Ματθαίον 5:48.
14. Βλέπε Προς Ρωμαίους 14:11, Μωσία 27:31.
15. Διδαχή και Διαθήκες 88:81.
16. Διδαχή και Διαθήκες 88:89-90, 92.